

[Bernhard Baunsgaard]

tror, det vil være nødvendigt, at vi går over til at give et persontilskud, begynder at betale skat af den først tjente krone, giver persontilskud og desuden giver tilskud til børn.

En af de ting, der i dag er helt nødvendige, og som ingen af de skattereformforslag, jeg har set – hverken antydning af socialdemokratiet, SF eller andre partier – tilgodeser i tilstrækkeligt omfang, er børnefamilierne. Det er nødvendigt, ikke mindst under krisen, når vi går til en skattereform, at børnefamilierne bliver tilgodeset. Vi kan ikke fortsat være den skattebyrde bekendt, der pålægges børnefamilierne. Det må være et absolut krav til en skattereform.

Jeg håber, når vi fremsætter dette forslag, hvilket vi allerede kan gøre i første halvdel af juni, med en skitse til, hvordan det skal gå, at man vil stryge alle de fordomme, man har. I dag kunne det tyde på, at det var overordentlig mange, hvis det er de radikale, der fremsætter det, men jeg håber, man går ind i en saglig vurdering af, om vi med vores skatteforslag byggende på persontilskud og børnetilskud, ikke kan få en skattereform, der i højere grad end den nuværende virker socialt rimelig og ikke belønner de mange fradrag. Jeg håber, det lykkes.

Lykketoft (S):

Når jeg ikke bad om ordet før, hr. Bernhard Baunsgaard, var det, fordi jeg egentlig havde sagt det, jeg kunne sige, indtil jeg fik at vide, hvad hr. Bernhard Baunsgaard havde at sige. Det blev jeg ikke så meget klogere af, men det ville da være et betydeligt fremskridt, om de radikale omsider fremsætter et forslag, som jeg håber er så præcist, så vi andre kan forholde os til det, for det grundlæggende indkomstskattereformproblem indtil nu har været, at de radikale ikke har været indstillet på at præcisere deres tanker så meget, at vi andre kunne prøve at indrette os på dem.

Hver gang vi er kommet med en skitse, har vi fået svaret: ikke lige på den måde, lidt anderledes, ikke lige nu, men lidt senere og ikke med det flertal, men med et andet flertal. Det har været det gennemgående tema og den gennemgående vanskelighed til trods for al den gode vilje, som hr. Bernhard Baunsgaard i al den tid, jeg har haft min gang herinde i tinget, jo har udtrykt i meget

runde vendinger heroppe fra talerstolen gang på gang på gang.

Når hr. Bernhard Baunsgaard siger, at han ikke kunne blive enig med socialdemokraterne i sommer, vil jeg sige: nå! Blev det prøvet af? Hr. Bernhard Baunsgaard nævnte to punkter. Det ene var noget med konstruktionen af tillægsskatten, som jeg havde en forestilling om vi var midt i at diskutere, dengang regeringen blev væltet af andre grunde. Det andet var et spørgsmål om, hvorvidt man skulle have fradragsret for A-kassekontingent eller man skulle vælge den model, som jeg ved hr. Bernhard Baunsgaard selv er tilhænger af for andre typer af forsikringsbidrag, nemlig at man nedsætter dem til det halve og afskaffer fradragsretten. Men det er hr. Bernhard Baunsgaard altså ikke tilhænger af på dette specielle område, eller er det bare sådan, at hr. Bernhard Baunsgaard har valgt det for at kunne legitimere, at det radikale venstre ikke kunne bestemme sig, ikke ville være med alligevel, ikke lige nu, ikke på den måde?

Det er jo småting i forhold til de store og fundamentale problemer, som de radikale – godt nok i runde vendinger – har sagt der var i indkomstskattesystemet, og som de gerne ville være med til at løse i en eller anden sammenhæng.

Men når hr. Bernhard Baunsgaard siger, at den afgørende forskel på regeringen og socialdemokratiet på den ene side og det radikale venstre på den anden side er, at det radikale venstre vil tage et større hensyn til børnefamilierne, må jeg sige, at det radikale venstre kunne have taget et sådant hensyn igennem en lang række afstemninger i den forløbne folketingssamling i forbindelse med en lang række nedskæringer på det sociale område. Det havde der været rig lejlighed til, men det var det modsatte, der skete.

Vi har aldrig afvist at diskutere med det radikale venstre, hvordan man kan tilgode se børnefamilierne i højere grad i skattesystemet. I det ændringsforslag, hr. Bernhard Baunsgaard lige var med til at stemme ned, stod persontilskudstanken udtrykkeligt nævnt som én af flere muligheder. Det har vi ikke afvist at diskutere. Men heller ikke på det område har de radikale tanker været så præcise, at man kunne forholde sig til dem.

I forlængelse af det ordskifte, der var med hr. Erhard Jakobsen, vil jeg gerne sige, at jeg